

PARAULES DE VIDA

La santedat de Maria

El pròxim dia 8 de desembre, solemnitat de la Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, clausurarem en la nostra diòcesi l'Any Jubilar que hem celebrat amb motiu del quart centenari de la fundació de la Reial Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta. Les nombroses iniciatives que s'han dut a terme durant tot l'any ens han permès conèixer millor la grandesa de la història de la devoció mariana més important a Tortosa. Gràcies a l'esforç de l'Arxiconfraria, quedarà també un signe que ens recordarà aquesta celebració: la imatge que presidirà la façana principal de la nostra catedral, una façana oberta a la ciutat des de fa uns mesos. Des d'ella, la Mare del Senyor es convertirà encara més en un referent per a tots els fills i filles de Tortosa.

La coincidència de la clausura de l'Any Marià amb la solemnitat de la Immaculada Concepció, ens ha de portar a reflexionar sobre el més important de l'Any Jubilar que és, abans que res, un temps de gràcia, una crida a la santedat. El beat Pau VI, en el *Credo del Poble de Déu*, al professar la fe en la santedat de l'Església, afirma que aquesta és santa perquè «no gaudeix d'una altra vida que de la vida de la gràcia» (núm. 19). El més important en totes les iniciatives que emprenem en ella no és el que es veu, sinó el que no es veu: la santedat dels seus membres. Tot ha d'estar al servei de la gràcia. El més important és el que succeeix en la relació entre Déu i cadascú de nosaltres, i això queda en el secret del que només Déu pot veure.

Al llarg d'aquest any, en distints escrits els he invitat a contemplar el que sant Joan Pau II va ano-

menar la peregrinació de fe de Maria: el camí que va des de l'Anunciació fins al Gòlgota i que arriba a la seua meta joiosa en la Pasqua. En la meditació dels esdeveniments de la vida de la Mare de Déu veiem com la santedat plena que té per gràcia des del primer instant de la seua existència, i que celebrem en aquesta solemnitat de la Immaculada, es va desplegant en les diverses circumstàncies de la seua vida. En ella veiem una santedat plenament viscuda i descobrim que l'Església, en el seu membre més eminent, és plenament santa. La santedat de l'Església no és únicament un desig; és quelcom ja realitzat, perquè Maria, a més de ser la Mare del Senyor, és la primera creient i la primera deixebla de Crist.

Maria ha fet vida l'Evangeli d'una manera plena i perfecta. I perquè ha seguit totalment al seu Fill, és el model més perfecte per a tots els cristians. No podem aconseguir la meta de la santedat més que mirant a Maria: ella ens mostra els camins perquè puguem posar en pràctica la Paraula. Això implica que si la devoció a la Mare del Senyor no desperta en nosaltres el desig de santedat, no és autèntica.

Per això, al finalitzar aquest Any Jubilar, si volem avaluar els seus fruits, la pregunta que ens hem de fer és si aquesta celebració ha crescut en cadascú de nosaltres el desig de ser sants, que no és una altra cosa que el desig d'assemblar-nos cada dia més a la Mare del Senyor.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Preparar la vinguda del Senyor

Els calendaris d'Advent ja són a punt a moltes cases per tal de començar a obrir les finestres que marcaran els dies que ens apropen al Nadal. Tota la família, però especialment els petits, seguirà l'itinerari que anuncia que ha començat i avança el temps d'esperança que ens prepara per reviuir que el Fill es va fer home, que Jesús vingué a nosaltres. Serà interessant triar un calendari d'Advent de debò, més que no pas un de *compte enrere* que no té a veure amb el Nadal. És bo comentar-ho amb els infants, explicar el sentit d'aquest calendari, orientar aquest obrir de finestres cap al gran esdeveniment, la celebració de Nadal.

Les escoles i parròquies preparen les campanyes de recollida d'aliments i algunes entitats eclesials organitzaran dinars de Nadal per a per-

sones necessitades. També algunes residències d'ancians preparen cantades de nades, recitació de poemes, celebracions festives pròpies d'aquests dies. Uns i altres cerquen voluntaris; una altra possibilitat de convertir aquestes accions en preparació del naixement d'Aquell que va venir amb humilitat, dèbil, desvalgut i que, mitjançant nosaltres i les nostres aportacions, també pot passar per la vida dels altres si ho fem amb amor i esperit de servei.

D'aquí a unes setmanes caldrà posar a punt les figures, el suro, la molsa... per preparar el pessebre, preveure'n la il·luminació i pensar les nades que cantarem; també caldrà preparar el tió i, a les escoles o a casa, repassar les dècimes que els petits recitaran en el dinar de Nadal. Preveure a quina missa del gall participarem. Més ocasions

per conèixer els costums tradicionals nadalencs i aprofundir en el pas de Jesucrist per la vida de cadascú, per les famílies i per les comunitats.

Comença l'any litúrgic, preparem el camí del Senyor, Ell vol fer camí amb nosaltres. En el temps d'Advent busquem aquest contacte, descobrim-lo en la pregària, en l'eucaristia, en les persones necessitades. Els gestos d'amistat, d'acollida, de bona convivència, de reconciliació, de confiança, els desigs de fer el bé, viure fent-lo, el servei... l'amor, poden esdevenir per a moltes persones signes d'una veritable vinguda del Senyor al món. En l'acció o en el silenci, obrim els nostres cors per escoltar Jesús. «Estigueu alerta, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment» (Mc 13,33).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

La santidad de María

El próximo día 8 de diciembre, solemnidad de la Inmaculada Concepción de la Bienaventurada Virgen María, clausuraremos en nuestra diócesis el Año Jubilar que hemos celebrado con motivo del cuarto centenario de la fundación de la Real Archicofradía de la Virgen de la Cinta. Las numerosas iniciativas que se han llevado a cabo durante todo el año nos han permitido conocer mejor la grandeza de la historia de la devoción mariana más importante en Tortosa. Gracias al esfuerzo de la Archicofradía, quedará también un signo que nos recordará esta celebración: la imagen que presidirá la fachada principal de nuestra catedral, una fachada abierta a la ciudad desde hace unos meses. Desde ella, la Madre del Señor se convertirá todavía más en un referente para todos los hijos e hijas de Tortosa.

La coincidencia de la clausura del Año Mariano con la solemnidad de la Inmaculada Concepción, nos tiene que llevar a reflexionar sobre lo más importante del Año Jubilar que es, ante todo, un tiempo de gracia, una llamada a la santidad. El beato Pablo VI, en el *Credo del Pueblo de Dios*, al profesar la fe en la santidad de la Iglesia, afirma que esta es santa porque «no goza de otra vida que de la vida de la gracia» (n.º 19). Lo más importante en todas las iniciativas que emprendemos en ella no es lo que se ve, sino lo que no se ve: la santidad de sus miembros. Todo debe estar al servicio de la gracia. Lo más importante es lo que acontece en la relación entre Dios y cada uno de nosotros, y eso queda en el secreto de lo que sólo Dios puede ver.

A lo largo de este año, en distintos escritos, les he invitado a contemplar lo que san Juan Pablo II denominó la peregrinación de fe de María: el camino que va desde la Anunciación hasta el Gólgota y que alcanza su meta gozosa en la Pascua. En la meditación de los acontecimientos de la vida de la Virgen vemos cómo la santidad plena que tiene por gracia desde el primer instante de su existencia, y que celebramos en esta solemnidad de la Inmaculada, se va desplegando en las diversas circunstancias de su vida. En ella vemos una santidad plenamente vivida y descubrimos que la Iglesia, en su miembro más eminente, es plenamente santa. La santidad de la Iglesia no es únicamente un deseo; es algo ya realizado, porque María, además de ser la Madre del Señor, es la primera creyente y la primera discípula de Cristo.

María ha hecho vida el Evangelio de un modo pleno y perfecto. Y porque ha seguido totalmente a su Hijo, es el modelo más perfecto para todos los cristianos. No podremos alcanzar la meta de la santidad más que mirando a María: ella nos muestra los caminos para que podamos poner en práctica la Palabra. Ello implica que si la devoción a la Madre del Señor no despierta en nosotros el deseo de santidad, no es auténtica.

Por ello, al finalizar este Año Jubilar, si queremos evaluar sus frutos, la pregunta que nos tenemos que hacer es si esta celebración ha acrecentado en cada uno de nosotros el deseo de ser santos, que no es otra cosa que el deseo de parecernos cada día más a la Madre del Señor.

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Primer concert Worship!

Dissabte 20 d'octubre, el grup de música cristiana *Worship.cat* va oferir el primer concert al Teatre Sarrià de Barcelona, organitzat per la Delegació de Joventut i Ràdio Estel. Un petit grup de la nostra diócesi de Tortosa va participar en l'ac-

te, perquè també hem format un grup de música d'aquest estil.

Ens fem dir *Delta-Worship* i cada divendres, a partir de les 21.30 h, a la Parròquia de Jesús i Maria, a Deltebre, ens trobem un grup de joves i mossens de diverses poblacions del Bisbat per assajar cançons, amb l'objectiu de compartir una estona de pregària i preparar-nos per poder acompanyar musicalment les celebracions religioses. La singularitat de les cançons d'estil Worship radica en tres pilars: la música, la lloança i Déu, tenint-lo com a centre i cor del projecte.

La música que va sonar al concert i més àudios de les cançons, així com les lletres i acords ho trobareu a la pàgina www.worship.cat; els vídeos de les interpretacions al canal de Youtube *worship.cat*; o també, podeu seguir-los a través de la seva pàgina de Facebook, que la podeu cercar amb el mateix nom.

Maria Llarch, Móra d'Ebre

Trobada d'ex-alumnes teresianes al Centre d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó, a Jesús (Tortosa)

El divendres 20 d'octubre, ens vam aplegar, una vegada més, al Centre d'Espiritualitat Sant Enric d'Ossó, trenta-nou ex-alumnes del Col·legi Teresià de Tortosa, entre les quals hi eren també dues germanes de la Companyia de Santa Teresa: la Gna. Mercedes Carbonell i la Gna. Joana Royo.

Totes havíem rebut formació entre els anys 1945 i 1965. L'alegria de retrobar-nos era ben palesa, recordant els anys d'infantesa, d'adolescència i de primera joventut. L'educació rebuda al col·legi ens va deixar una bona empremta; les que vam assolir allí l'especialitat de Magisteri, tinguérem la il·lusinada oportunitat de transmetre als nostres alumnes una bona formació intel·lectual, humana i cristiana.

Celebrà l'Eucaristia Mn. Ramon Labernié.

Després d'una estona de diàleg, vam passar a compartir la taula. Una de les que organitzaren la jornada agrai la nostra assistència i felicità l'ex-alumna Maria Carme Solé, qui l'any 2010, organitzà per primera vegada aquestes trobades. Tant ella com

les tres ex-alumnes de més edat van rebre l'obsequi d'una planta.

Abans d'acomiar-nos, la Gna. Mercedes Carbonell ens adreçà unes paraules mostrant la seua alegria d'haver participat de la festa com a ex-alumna i en representació de les germanes de la Companyia.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Déu no decep! Ha posat una esperança en els nostres cors per fer-la brotar i donar fruits» (12 d'octubre).

@Pontifex: «Estem cridats a defensar i custodiar la vida humana, sobretot en el si matern, durant la infància, la vellesa i la discapacitat» (15 d'octubre).

@Pontifex: «Hem de respondre a l'imperatiu que l'aliment necessari és un dret de tots. Un dret que no permet exclusions!» (16 d'octubre)

@Pontifex: «La família humana té el deure d'ajudar totes les persones a ser alliberades de la pobresa i la fam» (17 d'octubre).

Confirmacions a la parròquia de Campredó

Dissabte 21 d'octubre tenia lloc la Confirmació d'onze joves de la parròquia de Sant Joan Baptista de Campredó, de mans del Sr. Bisbe, D. Enrique Benavent.

El temple parroquial estava ple de feligresos, familiars i amics dels qui rebien la Confirmació, així com del Consell parroquial i de les catequistes que els han acompanyat en els dos cursos de catequesi de preparació.

Va ser una festa senzilla i reeixida on va destacar el silenci i la pregària i també l'alegria de la comunitat cristiana en poder acompanyar aquest grup de joves en un pas tan important.

El Sr. Bisbe els va animar a saber donar gràcies sempre. A Déu, als pares i a tants que els ajuden i els fan bé. També els va animar a saber escoltar la veu de Déu per viure com autèntics cristians estimant i servint els altres.

Les lectures de la Missa, les pregàries i les ofrenes van anar a càrrec dels confirmands que van saber viure amb unió la celebració.

Profesión solemne de sor María

El pasado domingo, elegido también por ser el día de san Juan Pablo II, nuestra hermana sor María del Corazón de Jesús, Valero García, realizaba su profesión solemne, su entrega perpetua a Dios de toda su vida, a través de los votos de castidad, pobreza y obediencia, como agustina contemplativa de clausura, en nuestro convento de Santa Ana en Sant Mateu.

Si solemne se define esta profesión, su celebración hizo honor al nombre: desde su pueblo, Villamarxant (Valencia), se desplazaron dos autobuses acompañados por los sacerdotes: D. Abelino, D. Alberto y D. José; el coro del pueblo interpretando piezas de Haendel, Gounod, Webber y el Ave María compuesta por F.J. Valero, hermano de la nueva profesora. Nuestro Sr. Obispo presidía la celebración acompañada de otros siete sacerdotes y dos seminaristas de Valencia. Toda su familia se volcó en mil y un detalles. Nosotras, con ella, no podíamos más que elevar los ojos de la tierra al cielo en acción de gracias, en súplica, en alabanzas e intercesión por todo y por todos.

Jesús, el Señor, el protagonista gozoso y silencioso, sea siempre bendito en días tan solemnes y en el día a día, sosegado y sacrificado que la fidelidad a esta consagración comporta para nuestra querida hermana sor María.

Sor Gemma Anglés, priora

AGENDA

- ▶ **Dimarts 5.** Catí, Visita Pastoral.
- ▶ **Dimecres 6.** Alcalà de Xivert, a les 11.30 h, confirmacions.
- ▶ **Divendres 8.** Catedral, a les 12 h, Missa de la Immaculada i cloenda de l'Any Jubilar Marià.
- ▶ **Dissabte 9.** Sant Jordi, a les 18 h, Missa Estacional.
- ▶ **Diumenge 10.** Canet lo Roig, a les 10.30 h, Missa Estacional. / Traiguera, a les 12.15 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Mt 8,5-11]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps.

5. ■ Dimarts [Is 11,1-10 / Sl 71 / Lc 10,21-24]. Sant Dalmau o Dalmaci (Dalmacio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem.

6. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / Sl 22 / Mt 15,29-37]. Sant Nicolau de Bari, bisbe; sant Fortià, innocent

mr. venerat a Torelló; santa Carme Sallés (Vic, 1848 - Madrid, 1911), fund. Concepcionistes missioneres de l'Ensenyament (RCM).

7. □ Dijous [Is 26,1-6 / Sl 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església.

8. □ Divendres [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del segle II aC).

9. ■ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / Sl 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. St. Joan Dídac Cuauhtlatotzin; St. Restitut, mr.; St. Pere Fourier, prev., fund.; Sta. Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; Sta. Valèria, vg. i mr.

10. ■ Diumenge vinent, II d'Advent (lit. hores: 2a setm.) [Is 40,1-5.9-11 / Sl 84 / 2Pe 3,8-14 / Mc 1,1-8]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.

Diumenge I d'Advent

COMENTARI

Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu

L'entusiasme inicial dels retornats de Babilònia xoca amb la crua realitat de Jerusalem. Només renaixerà l'esperança posant-la en *Vós, Senyor, el nostre pare, el nostre Redemptor*.

A l'Advent tornem a dir: *Reconcilieu-vos amb nosaltres, Senyor*. Amb quina garantia?

L'única base ferma per a l'esperança en *el nostre Pare*, de qui *som argila i Ell el terrisser*, és l'amor que Ell ens té.

Malgrat que *ens desviem dels vostres camins i els nostres cors s'obstinem a no creure en Vós, som el Poble que heu pres per heretat!*

Preparem-nos a gaudir l'acompliment per part de Déu del nostre somni: *Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu!*

Pau basa l'acció de gràcies en la fidelitat de Déu al seu Projecte salvador: *Déu és fidel i és Ell qui us ha cridat a viure en comunió amb Jesucrist*.

Per això podem estar segurs que *ens mantindrà fermes fins a la fi*.

Pel camí *ens ha enriquit amb tota mena de dons*; per això pot dir l'Apòstol: *No ens manca cap mena de do*. Sobretot *ens ha enriquit amb tot do de paraula i de coneixement*: complementaris pel tresor de la fe. *El do de paraula del qui predica en nom de l'Església; i el do de coneixement del qui acull la predicació*.

Benet XVI insistia: «El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, acollida, celebrada i meditada a l'Església» (VD 121).

El clam de l'Advent és clar: *Estigueu atents, vetlleu*. No amb la vigilància de la por sinó amb la vetlla dinàmica de l'amor.

La vigilància cristiana ens manté atents davant el Senyor que ve en els fets de cada dia perquè no siguin oportunitats perdudes en la construcció d'una «Església a l'escolta de l'Evangeli, pobres i per als pobles, missionera i misericordiosa», com vol el papa Francesc; una Església de «misericòrdia amb la miserable».

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Vós, Senyor, sou el nostre pare, el vostre nom és, des de sempre, El-nostre-redemptor. Senyor, per què deixeu que ens desviem dels vostres camins, que els nostres cors s'obstinin a no creure en vós? Reconcilieu-vos amb nosaltres per amor dels vostres servents, per amor de les tribus que heu pres per heretat. Oh, si esquinçéssiu el cel i baixéssiu, si davant vostre es fonguessin les muntanyes! Cap orella no ha sentit ni cap ull no ha vist mai un Déu, fora de vós, que salvés els qui esperen en ell. Vós veníeu a trobar els qui feien el bé i es recordaven dels vostres camins. Però ara us heu disgustat amb nosaltres, que hem pecat i ens hem rebel·lat sempre contra vós. Tots som semblants a persones impures, cap de les nostres bones obres no és més que la roba tacada d'impureses. Ens marcim tots nosaltres com la fulla caiguda i les nostres culpes se'ns emporten com el vent. No hi ha ningú que invoqui el vostre nom, que es recolzi en vós en desvetllar-se, perquè ens heu amagat la vostra mirada i ens abandoneu a les nostres culpes. Però enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser; tots som obra de les vostres mans.

► Salm responsorial (79)

R. *Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada, i serem salvats.*

Pastor d'Israel, escolteu-nos. / Vós que teniu querubins per carrossa, / desvetlleu el vostre poder, / veniu a salvar-nos. R

Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

Que la vostra mà reposi sobre l'home que serà el vostre braç dret, / el fill de l'home a qui vós doneu la força. / No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida perquè invoquem el vostre nom. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,3-9)

Germans, us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

Sempre beneixo Déu per vosaltres, pensant en la gràcia que us ha donat en Jesucrist. De tot us ha enriquit en ell: de tot do de paraula i de coneixement. El testimoniatge que doneu de Crist s'ha refermat tant entre vosaltres que no us manca cap mena de do, mentre viviu esperant la manifestació de Jesucrist, el nostre Senyor. Ell també us mantindrà fermes fins a la fi, perquè el dia de Jesucrist, el nostre Senyor, sigueu trobats irrepressibles. Déu és fidel, i és ell qui us ha cridat a viure en comunió amb el seu Fill Jesucrist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 13,33-37)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Estigueu atents, vetlleu. No sabeu quan vindrà el temps decisiu. L'home que se'n va a terres llunyanes, sortint de casa deixa els seus criats responsables de les tasques que confia a cadascun, i al porter li recomana que vetlli. Igual heu de vetllar vosaltres, perquè no sabeu quan tornarà l'amo de casa; no sabeu si vindrà al vespre, a mitjanit, al cant del gall, a la matinada. El tindreu aquí a l'hora menys pensada: mireu que no us trobi dormint. I això que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 63,16b-17.19b;64,2b-7)

Tú, Señor eres nuestro padre, tu nombre de siempre es «nuestro Libertador». ¿Por qué nos extravías, Señor, de tus caminos, y endureces nuestro corazón para que no te tema?

Vuélvete, por amor a tus siervos y a las tribus de tu heredad. ¡Ojalá rasgases el cielo y descendieses! En tu presencia se estremecerían las montañas. Descendiste y las montañas se estremecieron. Jamás se oyó ni se escuchó, ni ojo vio un Dios, fuera de ti, que hiciera tanto por quien espera en él. Sales al encuentro de quien practica la justicia y, andando en tus caminos, se acuerda de ti. He aquí que tú estabas airado y nosotros hemos pecado. Pero en los caminos de antiguo seremos salvados. Todos éramos impuros, nuestra justicia era un vestido manchado; todos nos marchitábamos como hojas, nuestras culpas nos arrebataban como el viento. Nadie invocaba tu nombre, nadie sabía del letargo para adherirse a ti; pues nos ocultabas tu rostro y nos entregabas al poder de nuestra culpa. Y, sin embargo, Señor, tú eres nuestro padre, nosotros la arcilla y tú nuestro alfarero: todos somos obra de tu mano.

► Salmo responsorial (79)

R. *Oh, Dios, restáuranos, que brille tu rostro y nos salve.*

Pastor de Israel, escucha, / tú que te sientas sobre querubines, resplandece / despierta tu poder y ven a salvarnos. R.

Dios del universo, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña. / Cuida la cepa que tu diestra plantó / y al hijo del hombre que tú has fortalecido. R.

Que tu mano proteja a tu escogido, / al hombre que tú fortaleciste. / No nos alejaremos de ti; / danos vida, para que invoquemos tu nombre. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol San Pablo a los Corintios (1Cor 1,3-9)

Hermanos: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo. Doy gracias a mi Dios continuamente por vosotros, por la gracia de Dios que se os ha dado en Cristo Jesús; pues en él habéis sido enriquecidos en todo: en toda palabra y en toda ciencia; porque en vosotros se ha probado el testimonio de Cristo, de modo que no carecéis de ningún don gratuito, mientras aguardáis la manifestación de nuestro Señor Jesucristo. Él os mantendrá firmes hasta el final, para que seáis irrepressibles el día de nuestro Señor Jesucristo. Fiel es Dios, el cual os llamó a la comunión con su Hijo, Jesucristo nuestro Señor.

► Lectura del santo Evangelio según San Marcos (Mc 13,33-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Estad atentos, vigilad: pues no sabéis cuándo es el momento. Es igual que un hombre que se fue de viaje, y dejó su casa y dio a cada uno de sus criados su tarea, encargando al portero que velara. Velad entonces, pues no sabéis cuándo vendrá el señor de la casa, si al atardecer, o a medianoche, o al canto del gallo, o al amanecer; no sea que venga inesperadamente y os encuentre dormidos. Lo que os digo a vosotros, lo digo a todos: ¡Velad!».